

[FALCGRABIA *sb m*

Zawsze -ck-.

Wszystkie a jasne.

sg N falcgrabia. ◇ G falcgrabi(e).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Palatyn reński, jeden z elektorów Cesarstwa Rzymskiego Narodu Niemieckiego: już nam tylko dwój [kurfirstowie] zostali/ za śmiercią łamego Falcgrábie PowodPorozum D5v, D6 marg.

Zestawienie: »falcgrabia jego miłość«: Ministrowie od Falcgrábie Iego M. do niego [Truchsesa] połłani PowodPorozum D5v, D6.

Cf FALCGRAF

WG